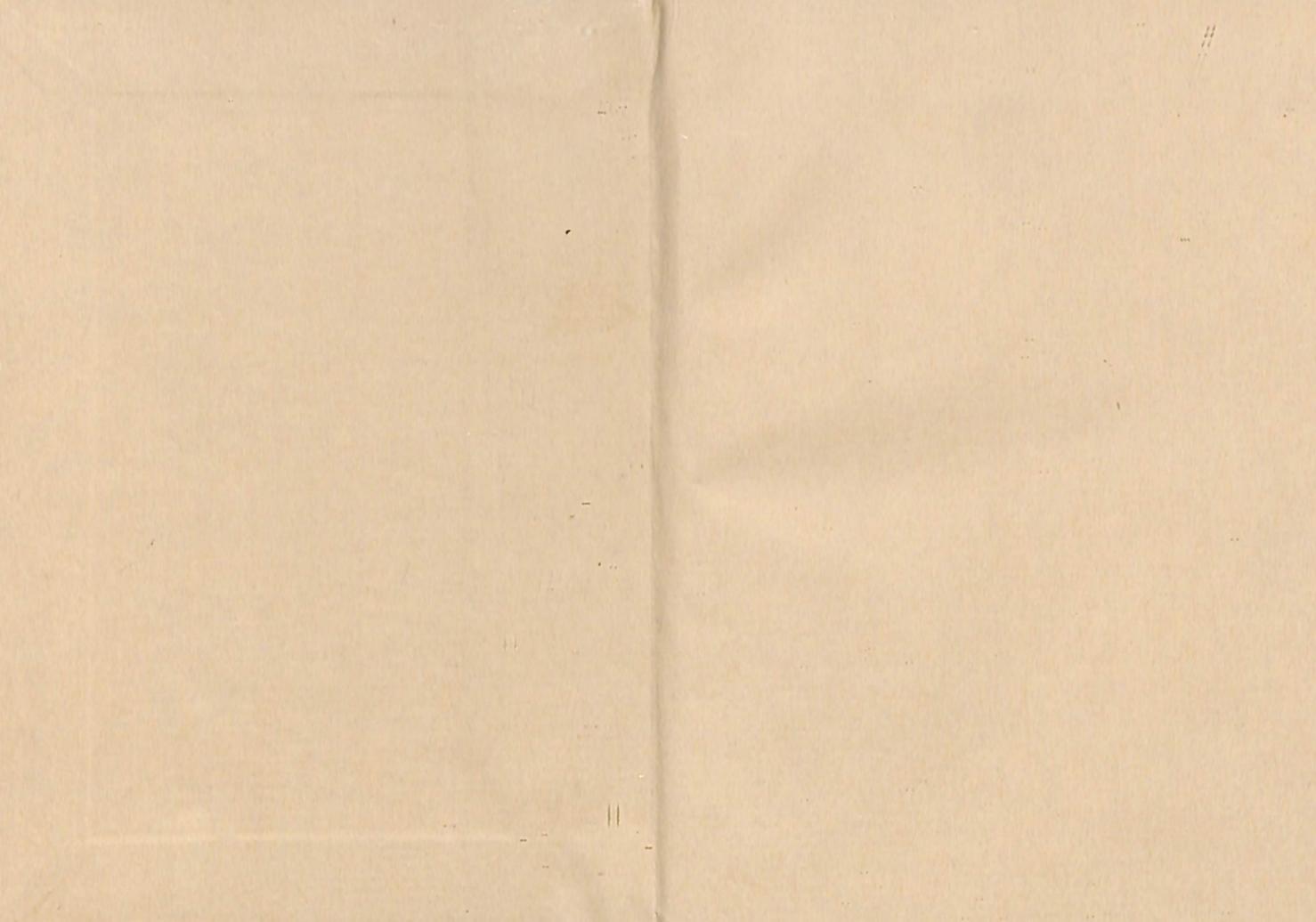

32608

N. Thompson of the office of the
Secretary of the Interior

Washington, D. C.

22-4-1925

of

Հանդիս

Մարտի 1-ին 1975 թ. հունիսի 1-ին

Մարտի 1-ին

1-5-1975

Handwritten signature

ՀՕԲ. Այս գրքի համարը և պատճենը
է կրթության նախարարության
համարում մտնում է համարահամար
համարում մտնում է համարահամարում

Պ

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ԵՒ

ԱՆՈՐ ՀՆՈՒԹՒՒՆՆԵՐ ՀԱՒԱՏՔԸ

ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ ԳՐԱՇՈՂԸ

ԵՒ

ԳՐԱՏԱՄՈՒՆՔԸ

32608

Յ. Ա. Ր. Ե. Ա. Կ

Ք. 247

Գ Ե Յ Օ Ղ Լ Ո Ւ

Ի Տ Գ Ր Ա Ր Ա Ն Ե Գ . Ճ Օ Ն Ս Օ Ն Ի

1847

ՄԱՆԿԻՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳՆԱՀԱՏՈՒՄԻ

ԵՒ

ԱՆՈՐ ՀՆՈՒԹՒՒՆԸ, ՀԱՒԱՏՔԸ,
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ ՊԱՇՏՈՆԸ

ԵՒ

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔԸ

ԱՆԳՂԻԱՅԻ նախկին բնակչաց անու-
նը Ֆրիտոն կ'ըսվէր, որ անկէ մեծն Ֆրի-
տանիաց անունը ելաւ : Ասոնք Ֆրիտտոսի
գալէն առաջ հեթանոս և կռապաշտ էին :
Սարգազոհ կը մատուցանէին իրենց չաս-
տուածներուն, և մեռնելէն ետեւ հոգեփո-
խութեան կը հաւատային : Ուստի ինչպէս որ
Որոգինէս կ'ըսէ, (Շ'առ 4. յաղագս Եղեկի-
էլի) “Ֆրիտտոս չեկած Ֆրիտանիաց ա-
զատ չէր բաղմաստուածութենէ” :

Բայց երջանկաբար՝ արդարութեան որդին
աշխարհ գալէն ետքը այս խաւարը երկար
ատեն չի տեսց : Ասան զի Կիլտաս Անգղի-
ացի պատմիչ մը վեցերորդ դարուն սկիզբ-

ները այսպէս կը գրէ . « Բրիտոսոս՝ ճշմարիտ արեգակը իր պայծառութիւնը ընդհանուր աշխարհի ցուցունելով՝ չէ թէ ժամանակաւոր երկնից հաստատութենէն , հապա երկնից ամենաբարձր կամարէն պարգեւեց իր ճառագայթները (այսինքն իր պատգամները) այս կղզիիս , որ չափազանց ցրտութեամբ պաղած , և երկրիս ամէն մասերէն առաւել տեսանելի արեգակէն հեռացած էր : Այս բանը Տիբերիոս կեսարին թագաւորութեան ետքի տօնները պատահեցաւ » , և այլն : Իսկ Հռոմայեցոց կայսր Տիբերիոս կեսարին իշխանութիւնը՝ Բրիտոսոսի երեսուն ու եօթներորդ թուոյն վերջացաւ , սպա ուրեմն այն ժամանակները՝ կամ գուցէ քիչ մը ետքը Աւետարանը Բրիտանիայ մտած պիտի ըլլայ :

Ինչ և իցէ՝ կ'երեւայ թէ , քրիստոնէութիւնը և Բրիտոսոսի Եկեղեցին ինչպէս որ երկրիս վրայ սկիզբէն հաստատուած էր քրիստոնեայ ազգաց մէջ , անանկ ալ հոն հաս-

տատուեցաւ՝ Բրիտոսոսին մեռնելէն ետքը՝ երեսուն տարւան միջոցին մէջ , և Առաքելոց կենդանի եղած ժամանակը : Ետ ասոնց թէ

Հիմա կրնայ հարցը վիճել թէ , քրիստոնէութիւնը առաջ որոն ձեռքովը հոն մտաւ : Այս բանիս վրայ զանազան վկայութիւններ կան , որոնց մէկ քանին՝ հիմա կը դրնեմք հոս :

Աւետարան Յոյն պատմիչը՝ որ չորրորդ դարուն սկիզբները ողջ էր , և Եկեղեցւոյ պատմութիւնը գրեց , կ'ըսէ իր աւետարանական ապացուցութեան երրորդ գրքին մէջ , « Ευαγγελική Απόδειξις » թէ՛ Առաքեալներէն ոմանք « Ովկիանոսէն Բրիտանիայի կղզիները անցան » ,

« Ἐπὲρ τὸν Ὀκεανὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὰς καλουμένας Βρετανικὰς Νήσους »

Նիկեիորոս կալիստի ուրիշ Յոյն պատմիչ մը կ'ըսէ , (Պատմ. Եկեղ. գիրք . 3 . գլ . 1) թէ՛ « Սէկ քանի Առաքեալներ՝ Ադիպտոս , Ալիբիէ , և Ովկիանոսի հետև ահ-

մանները, և Տրիտանիայի կղզիները գացին,»
« Αἴγυπτον καὶ Λιβύαν ἄλλοι ἐλάγχχανε, τοῖς
δὲ ἐσχάτοις τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ ταῖς Βρετανικαῖς
Νήσοις, ἐφίστατο ἕτεροι »

Թէնտորիզ՝ Լսորիտաւնու մէջ Սիրիայի
Եպիսկոպոսն ալ՝ յամի Տեառն 420 կը վիւ-
յէ Յունաց անկարգութիւններուն բուժմա-
նը վրայօք իր գրած գրքին մէջ, « Ἐλ-
λήνων παθημάτων θεραπευτικῆς » (Գիրք .
Բ) . Թէ՛ « Սեր ձկնորսները և մարսուոր-
ները և վրան շինողները (այսինքն առա-
քեալները) աւետարանական պատգամներ
բոլոր մարդոց տարին . և չէ Թէ միայն Հռով-
մացիցիները և անոնց հպատակները համոզե-
ցին՝ Խաչեալին օրէնքները ընդունելու , հա-
պանակ շնորհները, Երգովագցիները, Պար-
սիկները , Պրիդօնները՝ Լայն » :

« Οἱ δὲ ἡμέτεροι ἀλιεῖς καὶ οἱ τελώναι καὶ ὁ
σκηνοπολὸς ἀπασιν ἀνθρώποις τοὺς Εὐαγγελικούς
προσεννόχασιν νόμους . καὶ οὐ μόνον Ῥωμαῖους
καὶ ὑπὸ τούτοις τελοῦντας, ἀλλὰ καὶ . . . »

Ἴνδους καὶ Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ Βρετανούς
κ.τ.λ. δέξασθαι τοῦ σταυρωθέντος τοὺς νόμους
ἀνέπεισαν . »

Երկրորդ՝ հարցումը այս կրնար ըլլալ,
Թէ՛ Լսաքերոց որը գնաց Տրիտանիայ, ու
Լսետարանը քարոզեց հոն :

Լնաստաս Լսորի՝ Լնտիրքի Պատրիար-
քը՝ յամի Տեառն 629 մարտիրոսներուն շար-
ջարանացը համար գրած գրքին մէջ կ'ըսէ,
Թէ՛ Յակոբոս Օւբեդեանը գնաց հոն :

Նաև Սպանիայի մէջ՝ Սէվիլի Լստի-
աօրըս Եպիսկոպոսը հին և նոր կտակարանի
Սրբազան հեղինակներուն վրայօք գրած գրք-
քին մէջ (գլ . 72) կ'ըսէ, Թէ՛ այս Լսա-
քեալը Լսետարանը « Սպանիայի , և արեւ-
մուտքի ժողովրդոցը քարոզեց » : Լսո ետքի
անունը՝ հին մատենագիրները շատ անգամ
Տրիտանիայի կղզիներուն համար կը գործա-
ծէին :

Երրորդ այս կարծիքը հաւանական չէ . ու
որովհետեւ Յակոբոս առաքեալ Երուսաղէմի

մէջ նահատակուեցաւ յամի Տեառն 41, Լուսաբերոց ցրուելէն առաջ :

Նիկեփորոս Կալիստի (Պատմ. Եկեղ. Պիբբ. Բ. ԳԼ. 40) կ'ըսէ, թէ՛ Շմառն նախանձայոցը « Տարաւ Լեւտարանը արեւելեան Ովկիանոս, և Տրիտանիայի կղզիները » : Յունաց Եկեղեցոց արարողութեանց մէջ (Սէնայիա) Սայիտի տասնին պս Լուսաբերին սոնախոսութեան օրն է. որուն համար կ'ըսվի թէ՛ « Տրիտանիայ երթալէն ետքը, և շատերը Լեւտարանի լուսով լուսաւորելէն ետքը՝ անհաւատները խաչեցին զանիկայ, ու հոն թաղեցին » :

« Ἐσπερον δὴ ἐν Βρετανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσαι ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς καὶ τελειωθείς θάπτεται ἐκεῖ. »

Ուրիշ պատմիչներէն ըսող ալ կայ թէ՛ Սիմոն Պետրոս այն երկրին մէջ աշխատեցաւ :

Ինչպէս որ Լուսաբերոս Պամիհիւլիացի՝ յամի Տեառն 900 ին մօտ՝ կ'ըսէ Սիմոն Սէ-

թափօրաթիս Յոյն մատենագրին նայելով, թէ՛ Սիմոն Պետրոս « Լուսաբերի մէջ 12 տարի աշխատեցաւ, և 23 տարի՝ Հռոմայի, Բերիտանիայի, և արեւմուտքի քաղաքներուն մէջ » : Եւ Սիմոն Սէթափօրաթիս ինքը կ'ըսէ. (Տացատ. Պետրոսի և Պօղոսի սոնախոսութեան, յունիս 29) թէ՛ « Պետրոս երկար ժամանակ Տրիտանիայի մէջ մնաց, և շատ մարդիկ Քրիստոսի հաւատքին բերաւ. և շատերը շնորհաց խօսքով լուսաւորելէն, և Եկեղեցիներ հաստատելէն ետքը, և Եպիսկոպոսներ՝ Քահանայներ՝ և Սարկաւաքներ ձեռնադրելէն ետքը՝ Ներոն Կեսարին ստաներկու երրորդ տարին (որ է Քրիստոսի 66 երրորդ տարին) կրկին Հռոմայ դարձաւ » :

« Ἐπιμείνας τε ἐν Βρετανίᾳ ἡμέρας τινὰς, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ φωτίσας τῆς χάριτος ἐκ κλησίας τε συστησάμενος, ἐπισκόπους τε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους χειροτονήσας, δωδεκάτω ἔτει τοῦ Καίσαρος Νέρωνος αὐθις εἰς Ῥώμην παραγίνεται. »

Հին Անգղիայի տարեգրութիւնները՝ Պետրոսին Անգղիայ երթալուն աւանդութիւնը կը հաստատեն . և կրկին կրկին յիշուած աւանդութիւն մը կայ այս պատմութիւններուն մէջ, թէ՛ նոյն Առաքեալը պիտա առաջ հիմը դրած է այն Լակեդեցոյն , որ հիմա Լոնտրայի մէջ Ուէստմինստըրի մենաստանն է :

Չեմ ուզեր ըսել, թէ որչափ հաւատ ընծայելու է այս վկայութիւններուն . բայց ամենեւին զօրաւոր պատճառ մը չի կայ երկբայելու թէ՛ Պօղոս առաքեալ արդեօք Անգղիայի մէջ Աւետարանը քարոզէր :

Երոնիմոս (Բացատ . յաղագս Ամոլսայ . գլ . Ե .) կ'ըսէ, թէ՛ « Պօղոս ծովէ ծով անցաւ արդարութեան որդոյն ընթացքը բռնելով . որուն վրայօք կը կարգանք (Սաղմ . ԺԸ . Ծ .) թէ՛ երկնից ծայրերէն է անոր ելքը , և իրեն շրջանը մինչև անոր ծայրերը » :

Եւ կ'ըսէ ալ թէ՛ « Իր քարոզելու փափաքը կատարուելէն ետքը ալ երկիր չի մնաց » :

Ուրիշ տեղ մըն ալ՝ (Իր Հնուցակ եկեղեցական ըսուած մատենագրութեան մէջ *) կ'ըսէ թէ՛ « Պօղոս իր բանտարգելութենէն ետքը Աւետարանը արեւմտեան երկիրներուն մէջ քարոզեց » :

Աղեմէս հոռմայեցին կ'ըսէ, (Ռուղթ առ Աորնթ .) թէ՛ անիկայ « Բանին քարոզիչն եւ ղաւ արեւելքի և արեւմուտքի մէջ » : Եւ թէ՛ « Անիկայ արեւմուտքի ծայրերը գնաց » :

« Κηρὺς γενόμενος ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει, τὸ γενναῖον τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος ἔλαβεν δικαιοσύνην διδάξας ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς δύσεως ἔλθων, » κ. τ. λ.

Եւս բառերը՝ այսինքն՝ « Արեւմուտքի սահմանները », և « Արեւմուտքի մասերը », և մասնաւորապէս առաջինը շատ կը գործածէին Հին մատենագիրները՝ Բրիտանիայի կղզիները ցուցունելու մտօք , վասն զի ան տնները Ամերիկայ չէր գիտցըված , և Բրիտանիան՝ իրօք « Արեւմուտքի սահման » էր .

* Liber de Scriptoribus Ecclesiasticis.

ան ատենի մարդոց՝ իրենց գիտցած բոլոր երկիրներուն ամենէն հեռուն Արեւմուտքը ըլլալով : Թէոդորիտ՝ յամի Տեառն 400 մէջ կը բերէ Պօղոսին այն խօսքը , (որ գրուած է բ . Տիմոթ . Դ . 16—17 .) Թէ՛ սուրբ ատենանին մէջ մէկը ինձի կոնակ չի կեցաւ : Տապա ամէնքը իս թողուցին . ան իրենց (յանցանք) չի սեպվի : Բայց Տէրը ինձի օգնեց , և ինձի ուժ տրվաւ , որ իմ ձեռքովս քարոզութիւնը հաստատվի , ու բոլոր հեթանոսները լսեն . և ես ան առիւծին բերնէն խաղըսեցայ , , ու ետքը կ'ըսէ Թէ՛ Պօղոս « Իր ջատագովութենէն ետքը ազատեցաւ , ու Սպանիայ և ուրիշ ազգաց մէջ գնաց՝ վարդապետութեան լոյսը հոն տանելով » :

Եւ յայն մատենագիրը (Տաղաթս ճԺԶ երրորդ սաղմ .) կ'ըսէ Թէ՛ անիկայ այսինքն Պօղոս՝ « Եւրոպան մէջի կղզիներուն բարեբտարաւ » :

Սոսիւրոնիոս Արուստղէմի Պատրիարքը կանուխ եօթներորդ դարուն՝ Առաքելոց ծը-

նընդեանը վրայ գրած քարոզին մէջ կ'ըսէ Թէ՛ Պօղոս՝ « Աւետարանը Սպանիայի և Իբրիտանիայի մէջ քարոզեց » : Յունաց եկեղեցւոյ Սէնայիային մէջ (Սէնայիօն՝ մարտի 15 երրորդ աւուր) կ'ըսվի Թէ՛ Պօղոս՝ Արիստարքուը Իբրիտանիայի մէջ Ապիսկոպոս ձեռնադրեց . (որուն վրայօք յիշված է Պօղոսի հռոմայեցւոց թուղթին մէջ . Ժզ . 10) :

Աւ . ահա՛ ասանկ կ'ըսվի վերոյիշեալ Սէնայիային մէջ . « Անիկայ (այսինքն՝ Արիստարքու) եօթանասուն աշակերտներէն մէկն էր . և Պօղոս Սրբազան Առաքեալին կը հետեւէր՝ Աւետարանը բոլոր աշխարհ քարոզելով , և անոր կը ծառայէր :

Անիկէ Ապիսկոպոս ձեռնադրելեցաւ Իբրիտանացւոց երկրին մէջ , որոնք վայրի և բարբարոս ժողովուրդ մըն էին : Անգամ մը ծեծեցին զանիկայ , և անգամ մըն ալ հրապարակի մէջ քաշկըտելով տարին : Բայց ինք շատերը Իբրիստոսի դալու յորդորեց , և Ապիսկոպոսներ հաւաքելով , և Վահանաներ ու

Որոգինէս Յունաց ընտիր մատենագիրը՝
Լազեկիէլն չորրորդ գլխուն վրայ գրած ճա-
ռին մէջ կ'ըսէ թէ՝ « Բրիտանիոյ երկիրը
կամ Սաւրիտանացոց երկիրը՝ Բրիտտոսի
գալէն առաջ որ ստեն միոյն Լատուծոյ հա-
ւաաքը ընդունեց ։

Բայց հիմայ աշխարհի այն մասերուն
մէջ եղող Լակեղեցիներուն հետ մէկ տեղ՝
բոլոր երկիր ցնծութեամբ Խորայէլն Լատու-
ծոյն կ'աղաղակէ ։ Եւ գարձեալ Ղուկա-
սու վեցերորդ գլխոյն վրայ գրած ճառին
մէջ կ'ըսէ . « Տէր փրկչին զօրութիւնը ա-
նոնց հետն է , որոնք մեր աշխարհէն զատ-
ված են . (սյսինքն ջճւրով բաժնրված են) ։
Լայսինքն Բրիտանիայի (կղզիին) մէջ , Սաւ-
րիտանիայի մէջ բնակողներուն հետն է , և
արեգակին տակը գտնրված բոլոր իր ան-
ուանը հաւատացողներուն հետն է ։

Երդ՝ Որոգինէս երրորդ դարուն կէսին
Լազիպտոս կը բնակէր , և ասիկայ կը ցուցու-
նէ թէ՝ այն հին ժամանակը՝ այն հեռաւոր

երկրին մէջ Բրիտանիայի Լակեղեցիին վրայօք
տեղեկութիւն ունին եղեր ։

Տերտուղիանոս՝ որ երկրորդ դարուն մէջ
Լիբիկէ կը բնակէր , Լուէից դէմ գրած գրո-
քին մէջ կ'ըսէ , (գլ . Է) . « Բրիտանիայի
այն մասերը , ուր որ Լատուծոյցիները չեն
կրնար մտնալ , Բրիտտոսի հպատակ են » ,
Ու նաև կ'ըսէ , « թէև Բրիտոնները Ովկիա-
նոս ծովով պատած են , բայց Բրիտտոսի
թագաւորութիւնը ու անունը ամէն տեղ
գնաց , ամէն տեղ կը հաւատան անոր , ամէն
տեղ կը թագաւորէ , և ամէն տեղ կը պաշ-
տրվի ան » ։

Ղիովկետիանոս հեթանոս կայսրին հա-
լածումը , որ սկըսեց արեւելքի մէջ , ետքը
մինչև անգամ Բրիտանիայ գնաց , և հոն
տեղի բրիտոնեայները ան ժամանակը անկէ
մահ կրեցին ։

Լսիկայ եղաւ Բրիտտոսի 503 թուոյն ,
և ան ժամանակը Լակեղեցին շատ աղէկ հաս-
տատված էր Լնդլիայի մէջ ։

Նիկիոյ այն մեծ ժողովքը եղաւ յամի Տեառն 325, ու կ'ըսվի թէ՛ Անգղիացի Եպիսկոպոս մը կար հոն :

Ճշմարիտ է որ Անգղիոյ Եկեղեցին ընդունեց նոյն ժողովքը , և մինչեւ հիմա ընդունած է : Նոյն ժողովքը մեծն Աոստանդին կայսրը ընել տրվաւ . ու ետքը ընդհանրական նամակ մը գրեց բոլոր ողջամիտ Եպիսկոպոսներուն , որոնք որ ժողովքին մէջ գտնուված չէին : Այն նամակին մէջ կ'ըսէ թէ՛ Անգղիոյ Եկեղեցին ուրիշներուն հետ մէկ տեղ կ'ընդունի նոյն ժողովքը :

Եւսերիոս այն մեծ եկեղեցական պատմիչը՝ որ նոյն ժողովքէն քիչ մը ատեն ետքը սկըսեց գրել , կը պատմէ այս բանը իր գրած Աոստանդիանոսի վարքին մէջ . (գիրք . Ե . 41 . 18) :

Եթանասիրոս ևս Եղէքսանդրիոյ Պատրիարքը , և Եգիպտոսի ուրիշ Եպիսկոպոսները՝ որոնք մէկ տեղ ժողովուցեցան , և ճշման կայսրին գրեցին ճշմարիտ հաւատքին

համար՝ յամի Տեառն 365, կ'ըսեն իրենց նամակներնուն մէջ , « Այս (կաթողիկէ) հաւատքը՝ Նիկիոյ մէջ ժողովուած հայրերը խոստովանեցան , և ամէն տեղի Եկեղեցիները ընդունեցին զանիկայ . այսինքն՝ անոնք որ , Սպանիայի՝ Բրիտանիայի՝ և Կօլի մէջ են , և այլն , նաև արեւելքի Եկեղեցիները՝ բաց ՚ի մէկ քանիներէն , որոնք Երիոսի հերետիկոսութեանը խոտորած են : Այսն զի մէնք ասոնց ամենուն գաղափարը գիտելք փորձով , և իրենցմէ նամակներ առած ենք » :

« Ταύτην πίστιν ὠμολόγησαν οἱ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντες πατέρες καὶ ταύτη σύμφωνοι τυγχάνουσι· πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον ἐκκλησίαι. αἶτε κατὰ τὴν Ἰσπανίαν, καὶ Βρετανίαν καὶ Γαλλίαν. κ.τ.λ. καὶ αἱ κατ' ἀνατολᾶς Ἐκκλησίαι πάρεξ ὀλίγων τῶν τὰ Ἀρείου φρονοούντων. Πάντων γὰρ τῶν προειρημένων τῆ πείρα ἐγνώκαμεν τὴν γνώμην, καὶ γράμματα ἔχομεν. »

Սի և նոյն է՝ Ֆրանսայի մէջ Բօիքզըր-սի Էիլարիոս Եպիսկոպոսին վկայութիւնն

32608

ալ, որ արտորվեցաւ Ֆիլիպայ՝ փոքր Ասիայի մէջ, որ հիմա Ղօնիայ կ'ըսվի: Ասիկայ հոն Արիստուծիւնը դատապարտող ժողովքին վըսայ գիրք մը գրեց՝ յամի Տեսան 338: Աւ այս գրքին սկիզբը՝ « Բրիտանիոյ դաւառներուն Ապիսկոպոսներուն » և ուրիշներուն կը գրէ ու կ'ըսէ, « Կը գոհանամ Աստուծոյ, որ դուք հաստատուն մնացիք, և այն ատելի հերետիկոսութեան ամէն մէկ ապականութիւնովը չի վնասեցաք »:

Նոյն դարուն եղած ուրիշ ժողովքներուն մէջ ալ Բրիտանիոյ Ակեղեցիէն Ապիսկոպոսներ կային: Օրինակի տղաբաւ, յամի Տեսան 314. Գաղղիա Արէս քաղաքը եղած ժողովքին մէջ երեք Անգղիացի Ապիսկոպոս կային: Կոստանդ և Կոստանդին մեծըն Կոստանդիանոսի տղաքները՝ 347 ին Անգղիացոց Ապիսկոպոսները ժողովքի մը հրաւիրեցին, որ եղաւ Աւրոպական Տաճկաստանի մէջ Սարտիքա քաղաքը, որ հիմա կուան Սօփիայու մօտ քաղաքն է:

Յիշատակ

Այս ժողովքը՝ Արիստուծիւնը գատապարտեալ համար եղաւ. և Ս. Աթանասիոս Արիստեաններուն դէմ գրած երկրորդ գրքքին սկիզբը կ'ըսէ թէ՛ « Անգղիացոց Ապիսկոպոսները հոն ներկայ էին »: մայրնոյս
Ասոնցմէ ոմանք ալ Իդալիա Արիստեւմ ժողովքին մէջ գտնուվեցան՝ յամի Տեսան, 357: Ասոնց բոլորէն կրնանք հասկընալ թէ՛ Անգղիացոց Ակեղեցին այն հին դարերուն մէջ հաստատված էր, և իրեն Ապիսկոպոսներովը կը կառավարվէր, և Կաթողիկէ Ակեղեցիներուն անդամներուն մէջ կը գիտցըվէր ու կը ձանչըրվէր:

Կ'երեւայ թէ՛ ան ժամանակը երեք Արքեպիսկոպոս կար Անգղիայի մէջ, և անոնց տակը զանազան Ապիսկոպոսներ:

Նոյն դարուն վտանգաւոր միջոցին մէջ՝ երբ որ Արիստուծիւնը Բրիտանիական Ակեղեցոյն մեծ մասին վըսայ տարածված էր, Անգղիա բոլորովին աղատ մնաց անկէ, (ինչպէս որ Ս. Աթանասիոս վկայեց), և հաս-

տառաբար ճշմարիտ հաւատքը բննեց մնաց :

Ղաւմանակէ մը ետեւ կը գտնուիք որ Միգ-
ղիացոց Եկեղեցին աշխարհի զանազան մա-
տերուն մէջ կը ճանչցըվէր : Ինչպէս որ Ոս-
կերերան կ'ըսէ՝ իր գրած « Բրիտանոսի Մտ-
ուածութեանը » ապացուցութեանը մէջ, թէ՛
« Բրիտանացոց կղզիները՝ որոնք այս ծո-
վուն անդիի կողմն են, և Ովկիանոսի մէջն
են, Մետաքանին զօրութիւնը իմացան .
վասն զի հոն ալ Եկեղեցիներ ու Սեղան-
ներ շինվեցան » :

« Αἱ Βρετανικαὶ νῆσοι αἰ τῆς θαλάττης ἐκτὸς
κεῖσθαι ταύτης, καὶ ἐν αὐτῶ οὔσαι τῶ Ὠκεανῶ,
τῆς δυνάμεως τοῦ ῥήματος ἦσθοντο. καὶ γὰρ κα' κεί
Ἐκκλησιαί καὶ θυσιαστήρια πεπήγασι. »

Նաև իր ճառին մէջ՝ « Սուրբ Գիրքե-
րը կարգալու օգտին համար » : « Թէ որ
Ովկիանոսը անցնելու ըլլար, և այս Բրի-
տանացոց կղզիները, և թէ որ սեւ ծովը
նաւելու ըլլար, և եթէ շարաւային երկիր-
ները երթալու ըլլար, պիտի լսէք որ ամէն-

բըն ալ Սուրբ Գրոց մէջ եղած բաները կը
փնտրեն տարբեր ձայներով, բայց չէ թէ
տարբեր հաւատքով . այլ և այլ լեզուե-
րով, բայց մէկ մտքով » :

« Καὶ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀπέλθης, καὶ πρὸς τὰς
Βρετανικὰς νήσους ἐκεῖνας. καὶ εἰς τ' Εὐξείνουν
πλούσης πούτον, καὶ πρὸς τὰ νότια ἀπέλθης μέρη,
πάντων ἀκούση πανταχοῦ τὰ ἀπὸ τῆς γραφῆς φι-
λοσοφούντων, φωνὴ μὲν ἑτέρα πίστη δὲ οὐχ ἑτέρα,
καὶ γλώσση μὲν διαφόρῃ διάνοια δὲ συμφώνῃ. »

Միկայ Մրեւելքէն մէկ վկայութիւն
մըն է . և այս տեսակ վկայութիւնները՝ ալ
բաւական սեպելով, միայն մէկ հատ մըն
ալ յիշենք, որ Մրեւմուտքէն է : Ս. Հե-
րոնիմոս Լատինացոց Եկեղեցւոյն գիտնա-
կան հայրապետը՝ յամի Տեառն 350, իր Հե-
ղոտորոսի գրած երրորդ նամակին մէջ կ'ը-
սէ, « Թէ և Բրիտանոս չեկած՝ աշխարհիս
բնակիչները՝ նդկաստանէն մինչեւ Բրի-
տանիայ, և այլն, ինքրզնիքնին կռապաշտա-
կան արարողութեանց տըված էին, բայց

Հիմա բոլոր Մզգաց ձայները և գերբերը ճշմարտապէս Վրիստոսի չարչարանքը ու յարուժիւնը կը բարոզեն ։

Այս զուրցըվածքը ճշմարիտ եղած չի պիտի ըլլար , թէ որ Ա . Հերոնիմոս այս բանը գրած ժամանակը Վրիտանիան Վրիստոսի ճշմարիտ հաւատքը բռնած ճանչցած չըլլար ։

Մտիկայ՝ ուրիշ տեղ մ'ալ կ'ըսէ՝ (Հատոր . Ա . թղթ . 17) , թէ՛ « Պրիդօնները թէև աշխարհիս բազմամարդ մասէն զատված՝ կը թողուն իրենց Մրեւմտեան արեւգակը , և անանկ մէկ կլիմայ մը կը փնտրուեն , որ անոր վրայ ամենուրեւն տեղեկութիւն մը չունին , միայն թէ լսած են , և Աստուածաշունչի պատմութենէն կարգացած ։ »

Այս խօսքերը Երուսաղէմի ուխտագնացութիւնը կը ցուցունէ , որ կ'ընէին Վրիտանացիք ուրիշներուն հետ մէկ տեղ ։

Սակ դարձեալ կ'ըսէ Եւագրիոսի գրած թուղթին մէջ , թէ՛ « Կօլի , Վրիտանիայի ,

Պարսկաստանի , և ուրիշ տեղերու Եկեղեցիները մի և նոյն Վրիստոսը կը պաշտեն , և հաւատոյ մի և նոյն սուսնորդովը կը կառավարվին ։ Հոս միտքերնիս՝ Անգղիացուց Եկեղեցւոյն մինչև Հիմայ ունեցած պատմութիւնը ընել չէ . ոչ ալ անոր փոփոխութեանցը վրայօք պատմեմք պիտի . վասն զի անոր պատմութիւնը չեմք գրեր կոր ։ Այլ մեր մի միայն նպատակը անոր՝ Վրիստոսի կաթողիկէ Եկեղեցիին մէկ մասը ըլլալը ցուցունել է ։ Առջի զրուցածներնիս բաւական են հաստատելու թէ՛ Վրիստոնեութեան կանոնս դարբրուն մէջ հիմնըված էր ան , և Մրեւելքի ու Մրեւմուտքի մէջ ճշմարիտ Եկեղեցւոյն մէկ մասը կը ճանչցըվէր ու կը յարգըվէր ։

Ան ատեններէն մինչև Հիմա շարունակ կը կենայ , ու տակաւին իր նախկին վիճակին մէջ կ'երեւայ Անգղիայի մէջ Վրիստոսի Եկեղեցին ։

Հիմայ հոս մէկ ուրիշ դիպուած մը պի-

տի պատմեմ, որով կը հասկըցվի թէ՛ ինչ սերտ միութիւն մը կար Արեւելեան և Արեւմտեան Լիկեղեցիներուն մէջ տեղը :

Լսօթներորդ դարուն վերջը Անգղիոյ Լիկեղեցւոյն Առաջնորդը կամ Եպիսկոպոսը Յոյն մըն էր՝ անունը թէ՛ հոգորոս՝ Տարսոն ծնած փոքր Ասիայի մէջ :

Ասիկայ խիստ արժանաւոր մարդ մը ըլլալուն համար՝ Քեանդըրպէրբի Արքեպիսկոպոս, և բոլոր Անգղիոյ Առաջնորդ ընտրըվեցաւ :

Այն երեւելի Աթոռը՝ հաղիւ թէ այս մարդէն առաւել արժանաւոր մէկը նստաւ :

Քսան ու երկու տարի հովուեց Լիկեղեցին, և յամի Տեառն 690 մեռաւ՝ 88 տարեկան :

Անգղիոյ Լիկեղեցին բնաւ չի կրնար մոռնալ անոր ըրած երախտիքները : Էթանոսները քիչ ժամանակ առաջ Վերմանիայէն եկեր կոխեր էին նոյն երկիրը :

Քրիստոնէութիւնը չափազանց նեղու-

թիւն կրեր էր, ու Լիկեղեցին զանազան խռովութիւններով նեղած էր : Թէոդորոս հանգարտեցուց այն բոլոր հակառակութիւնները, ամէն Եպիսկոպոսներուն աթոռին ու վանքին այցելութեան ելաւ, և ամէն բան կարգի դրաւ :

Վարատուններ հաստատեց, որոնց մէջ Յունարէն ու Ատիններէն լեզուներ, և Թուաբանութիւն, և Աստղաբաշխութիւն, և այլն կը սորվովէր :

Էթանոսաց յարձակմունքէն դատարկացած աթոռները նորոգեց, ու զանազան նոր աթոռներ ալ հաստատեց : Խորախոյս տրվաւ Լիկեղեցիներ շինվելու, ու տասանորդներ կապեց զանոնք նայելու :

Ասոր առաջին հաստատած դպրոցները Օքսֆորթի մէջ էին, որ տակաւին Անգղիայի ուսումնականութեան երեւելի աթոռներուն մէկն է :

Լիկեղեցիներուն մէջ երգ լսօթեց . տնանկ մէկ սովորութիւն մը, որ մինչեւ հիմայ կայ :

Կերեւայ ևս թէ՛ այն առաջին մարդն էր , որ բժշկականութեան գիտութիւնը Լնդդիայ խօթեց :

Եւ Լրեւելքէն Յունաց շայրապետներուն ձեռագիրները ձեռք ձգեց . այսինքն , Ս . Բարսղի , Ս . Լժանասի , Ոսկեբերանի , ևայլն :

Կաև Յունաց առաւել Տին գրութեանցը ծանօթացուց զանոնք . ինչպէս են՝ շու մերոսի և Լրիստոսի զրուածքները , և դպրատանց մէջ կարգացունել տրվաւ զանոնք :

Եւս գործքերը մինչև Տիմայ Լնդդիայ յի մէջ գիտեն ու կը կարդան :

Լնոր ատենը Տիմակլան պէս մէկ թագաւորով մը էր կառավարվէր . հապա զանազան իշխաններու մէջ բաժնւրված էր երկիրը : որոնք շատ անգամ իրարու վրայ ծեծ կը բանային : Եսիկայ անգամ մը անոնց երկուքին մէջ տեղ միջնորդութիւն ընելով յամի Տեառն 679 խաղաղութիւն ըրաւ :

Լնդդիացուց Լկեղեցւոյն Տիմակլան գրութիւնը ան է որ , ամէն մէկ տեղի ժողովուրդին համար Ռեմական Լկեղեցիները լալու են . այս բանը նոյն մարդը սահմանեց . վասն զի մինչև ան ժամանակը Կարգաւորներուն լամէնը մէյտեղ Լպիսկապոսներուն քովը , կամ վանքի մը մէջ կը նստէին : Ինք ցրուեց զանոնք բոլոր նոյն երկրին վրայ , որ առ հասարակ ամէն ժողովուրդ Լեւտարանի վարդապետութիւնը լան , և ինչպէս որ ըսի՝ Լկեղեցիներ շինել տրվաւ անոնց համար : Եւս Լկեղեցիներուն տասանորդներ կապել տրվաւ երկրին բերքերէն , ևայլն :

Եւ այս ճամբով Լնդդիոյ Լկեղեցիները առ հասարակ մինչև Տիմա կը պահվին :

Կաև վանքեր հաստատեց Ս . Բարսղ շայրապետի կանոններով , և զանոնք Վրիստոնէից դպրատուններ ըրաւ՝ տղոց կրթութեան և վարժութեան համար , մանաւանդ որբերու համար :

թէ այս վանքերու և դպրատուններու
 հաստատութիւնը, և թէ թեմական Լիկե-
 ղեցիներ հաստատելու սովորութիւնը՝ և ա-
 նոնց եկամուտներ կապելը, Լրեւելքի սո-
 վորութիւններէն առած կ'երեւայ, ուր որ
 իր կեանքին մեծ մասը անցուցած էր:

Նաև Լիկեղեցոյ գործքերը կարգադ-
 րելու, և անիկայ բարոք կառավարելու
 համար՝ կանոններ շինվելու պատճառաւ՝ Լ-
 պիսկոպոսներու և Լիկեղեցականներու ժո-
 ղովքներ սահմանեց, և պատմութիւններ
 պահվելու համար կարգ կանոն դրաւ, որ
 անցեալ դիպուածներուն յիշատակութիւնը
 մտքէ չելլէ:

Լնգղիոյ Լիկեղեցոյն հին մէկ վանա-
 հայրը՝ (որ թեոգորոս Լըքեպիսկոպոսէն
 քանի մը տարի ետքը ապրեցաւ), կ'ըսէ
 թէ՝ « Շատ աղէկ օրինակ մըն է, որ Յո-
 ները (անտարակոյս Լըքեպիսկոպոսը նշա-
 նակելով) յիշատակ թողուցին մեզի՝ մտքէ
 չնլլելու համար գրի անցունել ան ամէն բա-

ները, որ կ'ուզէին մեզի սորվեցընել: Այս
 ջապէս շատ հաւանական է որ՝ այս մար-
 դէն 'ի զատ ոչ երբէք մէկ ուրիշ մարդ մը
 աւելի բան մը ըրած է Լնգղիոյ Լիկեղեց-
 ւոյն համար:

Լյս բաղմբախտ մարդը առ հասարակ
 ամէնուն սիրելի մեռաւ. և մինչև հիմա ա-
 նոր յիշատակութիւնը առանց մէկ արատի
 մը կը ճանչցըվի, և բարի գործքերու մէջ
 արդիւնաւոր, որոնց ձեռնամուխ եղաւ ու
 կատարեց:

Լյս բարեյիշատակ անձը Վրեանդը-
 պէրրիի Ս. ( ) գոստինոսի Լիկեղեցոյն մէջ
 թաղվեցաւ, որ տակաւին Լնգղիոյ Լըքե-
 պիսկոպոսի աթոռն է:

Այլ պատմովի ալ թէ՝ իններորդ դա-
 րուն թեոգորոսէն գրեթէ 200 տարի ետ-
 քը՝ Լնգղիոյ Լիքրէտ թագաւորը երբ որ
 լսեց թէ՝ Լրեւելքի Վրիստոնեայները
 նեղութիւն կը կրեն Սարակինացոց յարձակ-
 մունքէն, Լպիսկոպոս մը խրկեց իր պալա-

տականներէն մեկուն հետ, որ երթան օգնութիւն ընեն անոնց : Թագաւորին հրամայածին պէս ըրին անոնք, և հայրենիքնին դարձան յամի Տեառն 884 :

Ասկէց յայտնի է որ, մինչև իններորդ դարը Անգղիացւոց և Մրեւելեան Ակեղեցիներուն մէջ տեղ բարեկամական կապակցութիւններ կան եղեր : Անչպէս խափանեցան անոնք : Յայտնի է որ, ըստ մեծի մասին Հռոմայի Պապին չափազանց զօրութենէն եղաւ, որ բոլոր Արեւմուտք տարածեցաւ, և բնյաջող եղաւ հաղորդակցել վասն զի այն պատեն Ատախնացւոց Ակեղեցին իր հաղորդակցութիւնը : Յունաց Ակեղեցիէն կտրելուն համար, Աւրոպայի ուրիշ Ակեղեցիներն ալ գրեթէ հարկաւ անոր պիտի հետեւէին :

Անգղիոյ Ակեղեցին առաջուց անկախ էր Հռոմայու Ակեղեցիէն : Ըսյց քանի որ Պապը զօրացաւ, Անգղիայ ալ կամաց կամաց անոր հպատակ եղաւ :

Անգղիոյ Ապիսկոպոսներէն ու Թագաւորներէն շատերը դէմ դրին, ըսյց այն ժամանակները, և մանաւանդ տասներկուերորդ դարէն մինչև տասնհինգերորդ դարը Պապին զօրութիւնը անանկ անսահման եղաւ որ, բնաւ մէկը արգեամբ դէմ չէր կրնար կենալ անոր : Այս կերպով մինչև տասն ու վեցերորդ դարը տեւեց այն զօրութիւնը, որ ալ անկէ ետքը մէկ մեծ փոփոխութիւն մը եղաւ Անգղիացւոց Ակեղեցւոյն մէջ :

Հռոմայու Ակեղեցւոյն հետ հաղորդութիւն ունեցած ժամանակը շատ արըվէր էր :

Այնքերը որ Բարսեղ Հայրապետի պարզ և բարի կանոններով հաստատուած էին, տարբեր դրութեան դարձեր էին, և անոնցմէ շատերը այս դրութեամբ պղծութեան այրեր եղեր էին : Ակեղեցւոյ արարողութիւնն ալ Անգղիարէն լեզուով չէր, Ատախներէնի փոխվեր էր, որ քիչ մարդիկ

կը հասկընային : Վաւարանի վարդապետութիւնը՝ որ նախկին Եկեղեցւոյն մէջ ամենեւին գիտցըված չէր, Եկեղեցին խօթերէին բոլոր անոր վերաբերեալ աւելորդապաշտութիւններով :

Սրբոց ընծայվելու յարգութիւնը՝ իբր Լստուածներ պաշտելու դարձեր էր :

Ժողովուրդին չէին թողուր, որ մեր փրկիչին սահմանադրածին պէս՝ ու նախկին Եկեղեցւոյն գործածածին պէս առնեն Սուրբ Զաղորդութիւնը . հապա միայն Վրիստոսի մարմնոյն մասնակից կ'ընէին, և արիւնը կ'արգիլէին անոնցմէ : Եկեղեցականները՝ որ առաջուց կարգըված էին, ետքը բոլորը մէկէն ստիպվեցան մինակ մնալու : Ուրիշ բաներ յիշատակել ալ հարկաւոր չէ :

Հռոմացու Եկեղեցւոյն բոլոր գրութիւնը Եկեղեցիին մէջ մտաւ, և Պապը՝ ինչպէս որ իր Եկեղեցիին մէջ, անանկ ալ Լնգղիոյ Եկեղեցւոյն մէջ մի և նոյն իշխանութիւնը կը վարէր :

Ինք իր ուղածին պէս Եկեղեցւոյ պաշտօնեայնները կարգի դնելը իրեն սեպհականեց. և այնքան շատցաւ Խտալացւոց թիւը, որոնք ինք նոյն երկիրը խրկեր էր՝ Եկեղեցական վիճակաւորութիւններ առնելու, որ ժամանակ մը Լնգղիայի մէջ ասոնց հասոյթը թագաւորին եկամուտէն շատ անցաւ :

Լնգամ մը մէկ կոնգակով մը Պապը ետքը հարիւրի մօտ վիճակաւորութիւն պահանջեց այս օտարականներուն համար, որ ան ատեններ ինք ալ Լնգղիայի Եկեղեցիներուն ու Վանքերուն բոլոր եկամուտներուն տասանորդը կ'առնէր. և քիչ ժամանակ ետքը՝ հինգին մէկ ուղեց : Շատ մը Եբեղաներ ալ խրկեց, որոնք երկրին ամէն կողմերը լեցուցին : Ետնք թոյլտուութիւն ունէին Պապէն՝ ուղած տեղերնին երթալու՝ առանց Եպիսկոպոսի և Վահհանայի հրքամանի, խոստովանանք ընելու, խորհուրդները մատակարարելու, փողոցներու և դաշտերու մէջ սորվեցընելու և քարոզելու, և

սեղաններու վրայ հաղորդութեան խորհուրդը կատարելու, որ իրենց հետ կը պըտըտընէին :

Անգղիայի թագաւորները ու Եպիսկոպոսները շատ անգամ այս բանին դէմ դըրին, և երբեմն ալ թէև յաջողեցան, բայց Պապին զօրութիւնը այնչափ մեծ էր այն ժամանակ բոլոր Եւրոպայի վրայ, որ բնաւ մէկը երկար ժամանակ անոր դէմ չէր կըրնար կենալ :

Պէ՛մ դնող թագաւորին մէկը բանադրվեցաւ, և բոլոր թագաւորութիւնը նըզովքի տակ ինկաւ՝ մինչև հնազանդելուն պայմանաւ :

Այն միջոցին Աստուածային պաշտամունք մը չէր կատարվեր՝ Սկրտութիւնէն և հիւանդներու Հաղորդ տալէն ՚ի զատ . Եկեղեցի մը չէր բացվեր . մոմ չէր վառվեր . և ոչ ալ զանգակ կը զարնըվէր : Սեռնիքը անգամ Քրիստոնեայ Քահանայներով չէր թաղվեր : Այս բաները վեց տարիէն

էվել քշեց, վերջապէս թագաւորը հրնազանդեցաւ :

Քանզի Պապին խօսքը օրէնք էր . և Եկեղեցւոյ կանոնները մեռեալ գիր մը :

Ուրիշ թագաւոր մը որ Եպիսկոպոսներուն և Ազնուականներուն խորհրդով Պապէն իրենց անկախ ըլլալը հրատարակեց, ստիպվեցաւ հնազանդելու, և ծեծ ուտելու իր յանցանքին համար :

Ուրիշ թագաւորներ քիչ մը կարող եղան դէմ դնելու, և ժամանակ մը ազատ պահեցին թագաւորութիւնը այս հարստահարութիւններէն :

Բայց վերջապէս մեծ զօրութեան տէր՝ և ճարտար թագաւոր մը ելաւ շենրիկոսութեորդ, որ բացարձակ հրաման ըրաւ, թէ՛ Պապը ալ իշխելու չէ Անգղիայի վրայ :

Երկիրը խաղսեց այս բռնութենէն, և այն ժամանակէն ՚ի վեր՝ (բաց ՚ի մէկ քանի տարիէն, որ ան ատեններ Պապագաւան թագուհի մը աթոռը ելաւ), Անգղիայի

Եկեղեցին առաջվան պէս անկախ է Պապէն :

Սակայն անոր իշխանութեան տակը եղած ժամանակը Հռոմայի Եկեղեցիէն շատ գէշ բաներ մտեր էր : Սակայն Եկեղեցի պոսնները խորհրդեացան զանիկայ մարբերու , և իր առջի վիճակին դարձունելու Սակայն անանկ աւրըվէր՝ ու նաև Պապական պաշտօնեաններով լեցվեր էին , որ հարկ եղեր էր փլցունել զանոնք :

Եկեղեցի պոսնները և գիտնականները հարկադրեցան՝ թէ Երեւելեան և թէ Երեւմտեան Եկեղեցոյ Հայրապետներուն գրութեանցը մէջ նախկին Եկեղեցոյ վիճակը փնտրուելու և սորվելու , և ամէն բան՝ անոր հետ , և Սուրբ Գրոց հետ բաղբաւ տելու :

Ելլատեցան Եկեղեցին այն օրինակին նմանցունելու , ուստի Եստուծոյ շնորհքովը անանկ աղէկ յաղղեցաւ , որ վերջապէս Եկեղեցի Եկեղեցին որչափ որ կարելի էր՝ իր առջի Երեւելական վիճակին դարձաւ ,

և մինչեւ այս օրս նոյնպէս կը մնայ :

Ուստի՝ անիկայ աղէկ հասկընալու համար , պարտիւք անոր հիմակվան վիճակը ստորագրել :

Երաջ անոր « Եկեղեցիութեանը » վրայօք քիչ մը բան խօսիւք :

Եկեղեցի առաջին Եկեղեցին՝ միայն նոյն երկրին բնիկ ժողովուրդը կը պարունակէր . բայց Երեւնտիայ նոյն թագաւորութեանը կցվելէն ետքը , այն կղղին Եկեղեցին ալ Եկեղեցոց Եկեղեցոյն հետ մէկ եղաւ : Երեւելու Եկեղեցիները՝ Եկեղեցի և Երեւնտիոյ միացեալ Եկեղեցիներ ըսվածը կը կազմեն : Սկովտիայի Եկեղեցին (այն երեք մասերուն միւս մասը , որով մեծն Բրիտանիայ կը բաժնւի) , իր Եկեղեցիներովը Եկեղեցի և Երեւնտիայի Եկեղեցոյն հետ կատարեալ հաղորդութիւն ունի , բայց զատ է անիկէ . ինչպէս որ Յռնաստանի մէջի Յռնաց Եկեղեցին՝ որ կատարեալ հաղորդութիւն ունի Տաճկաստանի մէջի Յռնաց Ե

կեղեցւոյն հետ, ու տակաւին զատ է անկէ: կամ թէ Հնդկաստանու Հայոց Եկեղեցին, որ Տաճկաստանի Հայոց Եկեղեցւոյն հետ հաղորդութիւն ունի, բայց զատ է անկէ:

Երբոր Լնդդեացիք Հիւսիսային Լմբրիկան առին սկըսեցին Եկեղեցիներ շինել հոն. և ասոնք Լնդդեացւոց Եկեղեցիներ էին՝ Լոնտոնի Եպիսկոպոսին տակը: Բայց երբոր այն երկու երկիրները զատվեցան, ու Միացեալ Կահանգները զատ տէրութիւն մը եղաւ, ան ժամանակը հարկ եղաւ որ՝ Լմբրիկայի մէջն Լնդդեացւոց Եկեղեցին անկախ ըլլայ, և բուն իր Կահանայապետութիւնը ու սահմանադրութիւնը ունենայ:

Ասանորոյ Կահանգըրոպէրրի Լաքեպիսկոպոսը, և ուրիշ Եպիսկոպոսներ՝ երեք Եպիսկոպոս ձեռնադրեցին. և Եպիսկոպոս մըն ալ՝ Արմատիայի Եպիսկոպոսները ձեռնադրեցին, և այս կերպով մէկ զատ Եկեղեցի մը եղաւ, բայց տակաւին Լնդդոյ Ե

կեղեցւոյն հետ հաղորդութիւն ունի:

Ուրմն երեք Եկեղեցի կայ՝ երեքն ալ իրարմէ որոշ, բայց ամէնքը իրարու հաղորդ: Լոնտոնի՝ Լնդդեացի և Լոլա՝ սիայի Միացեալ Եկեղեցին, որ սովորաբար՝ Լնդդոյ Եկեղեցի կ'ըսվէ. երկրորդ՝ Արմատիայի Եկեղեցին, և երրորդ՝ Լմբրիկայի Միացեալ Կահանգաց Եկեղեցին:

Եսս երեքը Կրիստոսի Եկեղեցին մէկ ճիւղն են, որ կրնայ ըսվիլ « Լնկլեքան ճիւղ », ինչպէս որ Տաճկաստանի Յունաց Եկեղեցին, և Ռուսաստանու Յունաց Եկեղեցին, և Յունաստանի Յունաց Եկեղեցին՝ երեքը մէկէն մէկ հաղորդութիւն մը ունին իրարու հետ:

Երբ՝ երբ որ Լնկլեքան Եկեղեցիի վերայ կը խօսիմ, կ'ուզեմ որ երեքին վրայօք մէկտեղ խօսիլս իմացվի, բայց երբոր անոնց վրայ զատ զատ խօսելու ըլլամ, իրենց անուններովը պիտի խօսիմ. այսինքն՝ Լնդդեայի Եկեղեցի, Արմատիայի Եկեղեցի, և Լմբրիկայի Եկեղեցի:

Անգղիայի Եկեղեցին հինգ Արքեպիսկոպոս ունի . երկուքը Անգղիայի մէջ, երկուքը Իռլանտայի մէջ, և մէջ մ'ալ Կալկադա՝ Հնդկաստանի մէջ :

Ասոնցմէ զատ վաժսուեն ու չորս Ապիսկոպոս ունի . ասոնց ալ երեսուներ Անգղիայի մէջ են, տասներկուքը Իռլանտայի մէջ, երկուքը Հնդկաստանի մէջ, մէկ հատ մը Հնդկաստանի Հարաւային կողմը Աէլըն մեծ կղզիին մէջ, մէկ հատ մը Ղիպիլդէուուայի մէջ, մէկ հատ մը Արուսարդէմի մէջ, մէկ հատ մը Աոր Օելանտի մէջ՝ Խաղաղական Ովկիանոսի մէկ կղզին, որ Անգղիացոց տակն է, և ուրիշ տասն ու վեց հատ ալ աշխարհի զանազան մասերուն մէջ, ուր որ Անգղիացիք տեղ ունին :

Ասոնցմէ 'ի զատ խել մ'ալ ուրիշ Ապիսկոպոսոցուներ կայ՝ քիչ ժամանակէն օրհնըվելու . մէկ հատ մը Չինուամառնի համար . մէկ հատ մը Հարաւային Աֆրիկէի Գլուխ բարեյուսոց ըսված տեղոյն համար .

։ վեցվիկ / վայկիգմ .

մէկ հատ մը Աբեմուտան Աֆրիկէի համար . և ուրիշ մէկ քանի հատ ալ Անգղիացոց բնակութիւն ունեցած տեղերուն համար :

Ասոնց բոլորը Անգղիայի Եկեղեցւոյն Ապիսկոպոսներն են . և ասոնց ամէնուն գըլուխը Քեանգըրպէրրիի Արքեպիսկոպոսն է, որ նաև բոլոր Անգղիայի Առաջնորդն է :

Ուստի Անգղիացոց Եկեղեցին հինգ Արքեպիսկոպոս ունի, և վաժսուեն ու չորս Ապիսկոպոս :

Սկովտացոց Եկեղեցին եօթը Ապիսկոպոս ունի, որոց ամէնն ալ Սկովտիայի մէջ են, և իրենց գլուխը Սկովտիայի Ապէրաին քաղաքին Ապիսկոպոսն է :

Ամերիկացոց Եկեղեցին քսան ու եօթը Ապիսկոպոս ունի . որոց քսան ու վեցը Միացեալ Ահահանգաց մէջն են . մէկն ալ Չինաստանի մէջ, և մէկն ալ Կոստանդնուպօլսոյ մէջ :

Այս Ապիսկոպոսներուն գլուխը միշտ

երկար ժամանակ եպիսկոպոսութիւն ընողն է:

Աստի՛ Վրիստոսի Լկեղեցւոյն Լ՛նկլիբան ճիւղին մէջ հարիւր և չորս Լպիսկոպոսկայ, գլուխները և Լքքեպիսկոպոսները մէկ անդ առնելով, և այս Լպիսկոպոսները երկրիս ամէն մասերուն մէջ տարածված են:

Աւրեմն ի՞նչ զարմանալի բան է, որ ումանք անհաւատ կը կարծեն զԼ՛նկլիբացիները, երբոր Լ՛նկլիբան Լկեղեցին աշխարհիս մէջ բազմութիւններուն մէկն է:

Հիմայ այս երեք Լկեղեցիներուն նկարագրութիւնը պիտի ընեմ. որոնք առ հասարակ մի և նոյն անունով Լ՛նկլիբան Լկեղեցի կ'ըսվին. քանզի երեքին ալ հաւատքը և երկրպագութիւնը ընդհանրապէս մի և նոյն է, և մէկ հաղորդութիւն մը ունին. անոր համար բոլորն ալ մի և նոյն անուանտակ կրնան բովանդակվիլ, որ է Լ՛նկլիբան Լկեղեցի:

Լ՛նկլիբան Լկեղեցին Լ՛ուպքելաշաւիղ Պաշտօնեայներ ունի. այսինքն՝ Լպիսկոպո-

սութեան, Վրահանայութեան, և Սարկաւազութեան երեք Սրբազան Կարգերն ալ ունի, և անոնք կանոնաւոր յաջորդութեամբ Լ՛ուպքեայներէն իջած ըլլալով:

Լկեղեցւոյ գլուխը կը ձեռնադրէ Լպիսկոպոսը՝ գոնէ ուրիշ երկու Լպիսկոպոսներու օգնականութեամբ՝ Կիկիոյ ժողովքին կանոնին սահմանադրածին պէս:

Վրահանայները և Սարկաւագները Լպիսկոպոսներէ կը ձեռնադրվին. և այս Լկեղեցւոյս մէջ այս կերպով չի ձեռնադրված Վրահանան ու Սարկաւագը օրինաւոր չի սեպվեր:

Լ՛մէն Վրահանայ և Սարկաւագ իր առած կարգը Լ՛ուպքեայներէն ընդունած կը սեպէ իր Լպիսկոպոսին միջնորդութեամբը:

Լ՛նկլիբան Լկեղեցիին մէջ ուրիշ պաշտօնեայներ ալ կան. ինչպէս որ ուրիշ բոլոր Վրիստոնեայ Լկեղեցիներուն մէջ ալ կան. բայց Լպիսկոպոսութեան Վրահանաւորութեան և Սարկաւագութեան Սրբազան

կարգերը ունենայէն ետքը, ալ ուրիշ բանի վրայ խօսիլը աւելորդ է :

Ուստի՝ Լ'նկլէքան Լ'կեղեցին Վաւերական, Լ'աքերական, և Կաթուղիկէ Պաշտօնեայներ ունի :

Երկրորդ հարկաւոր խնդիրը՝ Լ'նկլէքան Լ'կեղեցոյն « Զաւատքն » է :

Եւս Լ'կեղեցին՝ Աիկիոյ և Կոստանդնուպօլսոյ մէջ սահմանված Զանգանակը կ'ընդունի, և ան ատենէն կ'ընդունի, երբ որ Քրիստոսէն 525, և 581 տարի ետքը եղան այն Սիւնհոգները յիշեալ քաղաքներուն մէջ, որ հասարակօրէն կ'ըսվի Զանգանակ Աիկիոյ :

Եւս Զանգանակը ամէն օր մեր Լ'կեղեցիներուն մէջ կարդացվիլ սահմանված է :

Բայց անոր մէկ մասը Լ'րեւելեան Լ'կեղեցոյ Զանգանակէն կը տարբերի՝ Լ'նկլէքան Լ'կեղեցին Զողոյն Սրբոյ Բղիսուսը 'ի օրէ և յՈրդոյ խոստովանելուն համար :

Սակայն չի պարսաւեր զԼ'րեւելեան Լ'

կեղեցին, որ այս խօսքերը չունի, ու « Լ'և Սորդոյ » չի դործածեր իր Զանգանակին մէջ :

Ընդ հակառակն Լ'նկլէքան Լ'կեղեցոյն պիտ ընտիր Լ'ստուածաբանները կը խոստովանին, թէ՛ այն մեծ ժողովքներով հաստատված Զանգանակին մէջ այս բառերը չի կան :

Եւս բառերը եօթներորդ դարուն՝ Լ'րեւմտեան Լ'կեղեցիին մէջ մասն ալ Լ'կեղեցոյն հանգամանացը նայելով հարկաւոր սեպվելուն համար :

Բայց մենք մեր Լ'րեւելեան եղայրները չենք մեղադրեր՝ նոյն բառերը չունենալնուն համար, և ի՞նչպէս կրնանք մեղադրել զանոնք, երբ որ սկիզբէն յօրինված Զանգանակը անպակաս ունին : Ոչ ալ մեզի կուգայ թէ՛ նոյն բառերուն համար մեր մէջը երեւելի տարբերութիւն մը կայ, վասն զի մենք կը հաւատանք Սուրբ Պարոյ, որ Սուրբ Զողոյն « Լ' օրէ բղիսիլ » կը

վայելն , և « Որդւոյն ձեռքովը » խորհրդիլը ,
 ինչպէս որ Յովհաննէս Լւետարանիչ կը
 զրուցէ : (ՁԵ . 26) : Ս'ենք միայն սա մտքե-
 լով կ'ըսենք թէ 'ի Հօրէ կը բղխի , մէյ մը
 որ' « Հոգի 'Քրիստոսի » ըսվելուն համար :
 (Գաղատ . Գ . 6 : Լւ . Ա . Պետր . Ա . 11) :
 Ս'էյ մըն ալ որ' « 'Քրիստոսէ կ'ելլէ » ըս-
 ված ըլլալուն համար : (Յովհ . ԺԶ . 7) :
 Ու մէյ մըն ալ « 'Քրիստոսէ կ'առնէ » ըս-
 վելուն համար : (Յովհ . ԺԶ , 14) : Չէ նէ
 շիտակը՝ այս բաներուն վրայօք վէճ ընելու
 ուրիշ պատճառ մը չի կայ :

Ընկիւնքան Լ'կեղեցիին՝ ինչպէս որ կ'ըն-
 դունի Կիկիոյ Հանգանակը , անանկ ալ ա-
 նոր մէջն 'Քրիստոնէութեան գլխաւոր Ար-
 դապետութիւններն ալ կը խոստովանի՝ կը
 գրկէ՝ և կը սիրէ . այսինքն՝ Լ'մենասուրբ Լ-
 րորդութեան Հօր և որդւոյ և Սուրբ Հոգ-
 ւոյն վարդապետութիւնը , 'Քրիստոսի վե-
 րաբերեալ վարդապետութիւնները , անոր եր-
 կու բնութիւնը՝ մէկ Լ'նձամբ անբաժանելի մի-

ացած , Հօր Լ'ստուծոյ հետ ունեցած Հա-
 մագոյութիւնը , և անոր՝ Սուրբ Հոգւով
 Յղանալուն վերաբերեալ այն ամենամեծ
 ճշմարտութիւնը , անոր՝ Լ'մենօրհնալկու-
 սէն ծնանիլը , անոր չարչարանքները , մա-
 հը , յարութիւնը , համարձու մը , Հօր Լ'ս-
 տուծոյ ալ կողմը նստիլը , և աշխարհս դա-
 տելու համար միւսանդամ դալուստը :

Վ'ընդունի ևս Հոգւոյն Սրբոյ վարդա-
 պետութիւնը , մէկ կաթուղիկէ և առաքե-
 լական Լ'կեղեցի մը , մեղաց թողութեան
 համար մէկ Ս'կրտութիւն մը , մեռելներուն
 յարութիւնը , և հանդերձեալ կեանքը :

Լ'պա ուրեմն Ընկիւնքան Լ'կեղեցիին Լ-
 ուաքելական յաջորդութեամբ՝ ճշմարիտ նախ-
 կին և կաթուղիկէ Հաւատքը ունի , և ըս-
 կիղբէն 'ի վեր բռնած է :

Հիմայ գանք անոր Լ'բարողութեանցը
 և Օ'էսերուն վրայօք խօսելու :

'Քրիստոսի սահմանադրած Ս'կրտու-
 թեան և Լ'մենասուրբ Հաղորդութեան խոր-

հուրդները ամենայն յարգութեամբ կ'ընդունի ու կը պահէ Մակեդոնի Լիկեղեցին : Սկրտութեան խորհուրդը տղոց կը մատակարարէ , և ասիկայ՝ որչափ որ կարելի է , անոնց ծնանելէն քիչ մը ժամանակ ետքը կ'ըլլայ : Կանոնը աս է , որ՝ անոնց ծնանելէն մէկ երկու կիրակի ետքը , կամ անոնց մէջ պատահած տօնակմբութեան օր մը Սըկըրտովի տղան՝ թէ որ կարելի է :

Թուրով , Խաչին նշանաւ , և Մենասուրը Լորդորութեան Մուսամբը կը մկրտէ զերակայն , և Մակեդոնի Լիկեղեցւոյն զաւանութիւնը այս է որ՝ Սկրտութեամբ տղան Վրիստոսի Լիկեղեցւոյն անգամ կ'ըլլայ , և Որդեգիր Մտուծոյ :

Մակեդոնի Լիկեղեցւոյն մէջ միայն Լպիտիոսը կամ Վահանայն կրնայ մատակարարել Մենասուրը , Հարդութեան խորհուրդը :

Մակեդոնի Լիկեղեցւոյն կը խոստովանի թէ՛ ճշմարիտ Վրիստոնեայները այս խորհուրդիս

մէջ Վրիստոսի Սարմինը և Մրիւնը ճշմարտապէս կը ճաշակեն , ու կ'ուտեն . սակայն չարագործութեամբ անարժանները՝ թէև մարմնապէս և համարձակ կ'ուտեն ու կը խմեն Վրիստոսի Սարմինը և Մրիւնը , բայց Վրիստոսի մասնակից չեն ըլլար . հապա եվելօք իրենց դատապարտութիւնը կ'ուտեն ու կը խմեն :

Մակեդոնի Լիկեղեցւոյ մէջ թէ Հացը և թէ Ղիւնին ժողովուրդին կը տրվի՝ Փրկչին սահմանադրածին նման . սակայն նոյն խորհուրդը չի մատակարարվիր՝ մինչև որ Վահանայէն զատ գոնէ երկու կամ երեք հոգի չի գտնուի :

Լիկեղեցիներուն ոմանց մէջ ժողովուրդը ամիսը անգամ մը կ'առնէ , ոմանց մէջ ալ առաւել յաճախակի . և ոմանց մէջ ոչ այնքան ստեպ : Բայց ընդհանրապէս ամէն մարդ պարտաւոր է՝ գոնէ Օննդեան , Օատկի , և Հոգեգալստեան երեւելի օրերը առնելու :

Անկլերան Աղեղեցին՝ մեր Փրկչին Ամենասուրբ Սարմնոյ և Արեան խորհուրդը միշտ յաճախակի ընդունելու համար էվելըք յորդոր և խրատոյս կուտայ ժողովուրդին :

Ղրոշմի Սրբազան Արարողութիւնը Սրկրտութենէն ետքը կ'ըլայ , բայց չէ թէ անմիջապէս . այլ որ ժամանակ որ տղան խելահաս ըլլայ , ու պատրաստըվի անձամբ հաստատելու այն ուխտերը , որ Սկրտված ժամանակը կնքահայրները ըրած են իրեն համար :

Այս խորհուրդը միշտ Ապիսկոպոս մը կը կատարէ՝ ձեռքը անոր վրայ դնելով , և անոր համար աղօթք ընելով : Սովորութիւնը աս է որ՝ մէկը գրոշմըվեկէն ետքը Հաղորդութիւն առնելու անպատէ :

Անկլերան Աղեղեցին . « Արձակման » համար կը հաւատայ թէ՛ Վրահանայն իշխանութիւն , և հրաման ունի Աստուծմէ՛ զղացողներուն մեղացը թողութիւն զրուցելու և կամ հրատարակելու . բայց այս զօ-

րութիւնը իբր իր կողմանէ 'ի գործ դնելու չէ , հապա Վրիստոսի իբր մէկ փոխանորդը . և Արձակումը ամենեւին մէկ զօրութիւն մը չունի՝ երբոր ընդունողը անգեղը ըլլայ , և Վրիստոսի վրայ ճշմարիտ ու անկեղծ հաւատք մը չունենայ :

Անկլերան Աղեղեցին Արթամատոյց մը կը գործածէ ընդհանուր պաշտամանց համար : Ամէն առտու և իրիկուն ժամերգութիւն ունի , նաև բոլոր կիրակի և ուրիշ Տօնախմբութեան օրերը :

Աստուածային պաշտամունքներ և արարողութիւններ սահմանած է Ամենասուրբ Հաղորդութեան համար , Սկրտութեան , Ղրոշմի , Ամուսնութեան պսակի , Հիւանդի այցելութեան , Հիւանդի Հաղորդութեան , Թաղման , Կանանց օրդեծնութենէն ետքը գոհութեան , Ապիսկոպոսներու՝ Վրահանայներու՝ և Սարկաւազներու ( ) քննութեան և Չոննաղրութեան , Աղեղեցի Օրհնելու , և ուրիշ Վրիստոնէական Արա-

րողութիւններու ու Նօնսերու համար : Բու
լոր տարւոյն ամէն օրական ժամերգութեան
ցը մէջ շին և Վոր Ատակարանը կարգա-
ցունել կուտայ՝ ամէն օրվան համար զատ
զատ բաժնըված . նոյնպէս Ղաւթի Սաղ-
մոսները ամէն ամիս ամբողջ կը կարգացվի :

Իր Աստուածային պաշտամանցը մէջ
կան Լըրգեր, Ղոհոթութիւններ, և Աղօթքներ :

Եպիսկոպոսները Վահանայները և Սար-
կաւազները յատուկ Լակեղեցական Օգեստ-
ներ կը հագնին՝ ժամերգութեան պաշտօն
վարած տեսննին :

Անկլերան Լակեղեցին Տօնախմբութեան
և Պահք օրեր ալ ունի :

Տէրոջը օրէն ՚ի զատ իրեն տօնախմբու-
թեան օրերը ասոնք են : Նոնուդ Տեառն
մերոյ, և անոր Թըլիատութիւնը, Յայտնու-
թիւն, Յարութիւն՝ որ երեք օր է . Համ-
բարձումն, Հոգեգալուստ՝ որ երեք օր է .
Աւետումն Ամնօրհնեալ Աուսին, և անոր
Տաճարը Բնծայվիլը, Նոնուդ Յովհաննու

Ս՛կրտչի, Տօն Սրբոյն Պետրոսի, Սրբոյն
Յակոբայ մեծին, Սրբոյն Յովհաննու Աւե-
տարանչի, Ս . Սատթէոսի, Ս . Սարկոսի,
Սրբոյն Ղուկասու, Սրբոյն Փիլիպպոսի, և
Ս . Յակոբայ փոքու, Ս . Անդրէասայ, Ս .
Թովմասայ, Ս . Բարթուղիմէոսի, Ս . Սի-
մօնի, և Ս . Յուդայի, Ս . Սատաթիայի,
Ս . Պօղոսի, Ս . Բառնաբասայ, Ս . Ստե-
փաննոսի, Անմեղ Սանկանց Բեթլեհէմի,
և Սրբոյն Սիբայէլն Հրեշտակապետին, և
բոլոր Հրեշտակաց, և տօն ամենայն Սրբոց :

Ասանկով Անկլերան Լակեղեցին՝ կիրա-
կիէն ՚ի զատ, որ սկիզբէն հետէ միշտ՝
Սուրբ կը պահվի, երսուներմէկ Տօնախմբու-
թեան օր ունի :

Կիրակիներուն մէջ՝ Հոգեգալուստէն
ետքը առաջին Կիրակին երեւելի է, որ ան
օրը Տօն Ամենասուրբ Լըրորդութեան կը յի-
շատակվի :

Նաև անմիջապէս Նոնուդեան նախըն-
թաց չորս Կիրակիները՝ իրենց մէջի եղած

շաբաթներովը՝ պատշաճ ժամանակներ են զգուշաւոր պատրաստութեան Նոյնդեան համար :

Անկլիքան Եկեղեցւոյն ՊաՏ.ք օրերը տարւոյն բոլոր Ուրբաթ օրերն են, նաեւ Սեճ ՊաՏ.քը, որ Օգոստիէն առաջ քառասուն օր է. նաև երեք օր ՊաՏ.ք՝ Համբարձումէն առաջ : Այլ և երեք օր մասնաւոր ՊաՏ.ք մը՝ Սեճ Պահոց երկրորդ շաբթուն մէջ. երեք օր ՊաՏ.ք՝ Հոգեգալստեան եւ տեւի շաբթուն մէջ. երեք օր ՊաՏ.ք՝ Սեպտեմբերի երրորդ շաբթուն մէջ. երեք օր ՊաՏ.ք՝ դեկտեմբերի երրորդ շաբթուն մէջ :

Այս վերջին չորս ՊաՏ.քերը տարւոյն չորս Եղանակներուն համար են, և մասնաւոր կերպով մը կը յիշատակվին աղօթքներով Եկեղեցականներուն համար՝ հետեւեալ կիրակիները Վահանայ և Սարկաւագ ձեռնադրելու որոշեալ ժամանակներ ըլլալուն համար :

Այս Եկեղեցին մէկ տարին հարիւր օ-

րի չափ ՊաՏ.ք ունի :

Ահա Անկլիքան Եկեղեցւոյն բոլոր հանգամանքները նկարագրելունու ետքը, հիմա օգտակար կը համարիմք անոր մէջի չեղած բաներն ալ պատմել :

Վաւարանի վարդապետութիւնը չընդունիր, հապա բոլորովին կը հերքէ՝ թէ Սուրբ Վրոց և թէ նախկին Հայրապետաց դէմ ըլլալուն համար :

Կը հաւատայ թէ՛ Հաւատացեալ ննջեցելոց հոգիները խաղաղութեան և հանգրստութեան մէջ են՝ վերջին օրվան Երանութիւնը կատարելապէս վայելելու յուսով :

Պատկերներու կամ Արձաններու երկրպագութիւն չընեն : Թէև պատկերներ կը գտնուվի իր Եկեղեցիներուն մէջ, բայց Աստուծոյ տունը զարդարելու մտքով միայն դրված կ'ըլլան անոնք, և ժողովուրդը ամենեւին յարգութիւն մը չեն ընծայեր անոնց :

Սուրբերուն աղօթելու սովորութիւնն ալ չունի. Ղշմարիտ հաւատքով հրաժար-

վածները յարգելու ժամանակը , և անոնց յիշատակութիւնը՝ թէ՛ Լ՛մենասուրբ Հաղորդութեան Խորհուրդին մէջ , և թէ՛ սահմանված Տօներնուն մէջ կատարած ատենը , անոնց աղօթք չի մատուցաներ :

Լստուծոյ աղօթք ըրած ատենը՝ որ շնորհք տայ մեզի անոնց բարի վարքերուն հետեւելու , զանոնք սուրբ մարդոց վիճակէն վեր չի բռներ : Կը հաւատայ թէ՛ անոնք մեզի հետ Սուրբ միութեամբ եղբայրներ են , և այս դիտաւորութեամբ կը յարգէ և կը սիրէ զանոնք :

Լ՛նկլիբան ԼԿեղեցին Լ՛մուսնութիւնը չարգիլեր իր ԼԿեղեցականներուն . հապա աղատութիւն կուտայ , որ բոլոր Լպիսկուպոսները , Վահանայները , և Սարկաւազները անխտիր այն վիճակին մէջ գտնուին , (թէ՛ Լ՛մուսնութեան , և թէ՛ Լ՛նկնուութեան) , որն որ Լ՛ստուածպաշտութեան եւ վերջ կը ծառայէ :

Լ՛սանկ էր հին ատենները Լ՛նդղիաց-

ւոց ԼԿեղեցւոյն մէջ :

Լ՛նկլիբան ԼԿեղեցին՝ Հոռմայի Պապին գլխաւորութիւնը չի խոստովանիր . այլ զանիկայ հին աթոռներու Հայրապետներուն իբր մէկը կ'ընդունի՝ ԼԿալիայի միայն մէկ մասին վրայ առաջուց իշխանութիւն մը ունենալով : Ուրիշ ԼԿեղեցիներու վրայ իշխանութիւն ունենալու իրաւունքը կը մերժէ , և կը հաւատայ թէ՛ ընդհանուր տիրութեան պահանջմունքը՝ թէ՛ Սուրբ Գրոց , և թէ՛ նախկին սովորութեան հակառակ է :

Լ՛նկլիբան ԼԿեղեցին՝ մեր Տէր և Փրօկիչ Յիսուս Վրիստոսը ընդհանուր ԼԿեղեցւոյ մի միայն գլուխ կը խոստովանի . և այն զանազան Ուղղափառ ԼԿեղեցիները՝ նոյն կաթողիկէ ԼԿեղեցւոյն իբր ճիւղերը :

Լ՛նդ հակառակն՝ Լ՛նկլիբան ԼԿեղեցին՝ ուրիշ Լ՛յաղաւան Վրիստոնէից տարբեր կրօնքներուն հետ չի միաբանիր . որոնք Լ՛նդիայի մէջ ալ կան , ու Լ՛մերիկայի մէջ ալ :

Պժբաղաբար պատահեցաւ որ՝ վերջին

200 տարւիանս մէջ ժամանակ ժամանակ Աղանդաւորներ ելան, և Անգղիացոց Լակեղեցիէն զատվեցան. որոնցմէ ոմանք շատ բազմամարդ եղան: Ասոնց մէջէն ալ ուրիշ Աղանդաւորներ ելան. անանկ որ՝ Անգղիայի և Ամերիկայի մէջ հիմա քսանըհինգէն մինչև երեսուն այլ և այլ տեսակ Աղանդաւորներ կան:

Այս Աղանդաւորները իրարմէ շատ կը տարբերին, և Անկլիքան Լակեղեցւոյն հետ ամենեւին հաղորդութիւն մը չունին:

Անկլիքան Լակեղեցւոյն Աղօթամատոյցը չեն ընդունիր. ոչ ալ անոր Տօնախմբութիւնները և Պահք օրերը կը պահեն:

Ասոնցմէ որը կ'ըսէ թէ՛ Սկրտութիւնը միայն չափահաս մարդոց ըլլալու է. որը կ'ըսէ՛ թէ՛ Վրիստոս մեր Փրկիչը Աստուած է. որը թէ՛ բոլոր բարի ու չար մարդիկ պիտի փրկըվին, որը թէ՛ ոչ Սկրտութիւնը մատակարարվելու է, և ոչ Տէրունական Ռեթրիքը:

Եւալ բոլորն ալ Առաքելական պաշտօնեայներէ, այսինքն՝ Լակիսկոպոսներէ, Վահանայներէ, և Սարկաւագներէ զրկրված են: Ասոնք թէև իրարմէ կը տարբերին, բայց բոլորն ալ այս բանիս կը միաբանին թէ՛ իրենք այն երեք Սրբազան Կարգերը չունին, և այս բանովս անոնց ամէնքն ալ Անկլիքան Լակեղեցիէն կը զատվին:

Ասոնք ուրիշ շատ զանազան բաներով ալ կը տարբերին նոյն Լակեղեցիէն, ինչպէս որ առաջ ալ ըսինք. և անոր համար զգուշութիւն պէտք է, որ ասոնք Անկլիքան Լակեղեցւոյն հետ չի խառնըվին. քանզի մէջերնին շատ քարոզիչներ ունին, որոնք աշխարհի զանազան մասերուն մէջ իրենց վարդապետութիւնները կը տարածեն. և կ'ըլլայ որ անարդարաբար Անկլիքան Լակեղեցւոյն անդամները կարծըվին ասոնք սխալմամբ, որ իրենք ալ բնաւ չեն ուզեր ասանկ երեւնալ:

Ասոնցմէ ոմանք Լակիսկոպոս կը կոչեն

ինքրզինքնին . բայց ճշմարիտը աս է որ՝ ա-
նոնցմէ ոչ մէկն ալ Լպիսկոպոս է :

Լ՛ն Սրբազան Կարգը՝ Վրահանայու-
թեան և Սարկաւագութեան կարգէն վեր
բան մը չեն սեպեր :

Լ՛ն գղիայ եկող և բնակող ամէն Լկեղե-
ցական պարտի իր Լպիսկոպոսին Ս կայա-
կանը իր քովը ունենալ . ու թէ որ չունի ,
հաստատ հաւատալու է որ՝ անիկայ Լ՛ն կլի-
քան Լկեղեցիէն չէ :

Տասնրկեց տարիէն ՚ի վեր Տաճկաստա-
նի մէջ շայոց համար աշխատող Սիսի-
նարներուն բնաւ մէկն ալ Լ՛ն կլիքան Լկե-
ղեցիէն չէ : Լ՛նոնք կամ Վրահանայու շրջա-
նի , և կամ Բրէզպիդիբիւն . սյսինքն՝ կամ
Ճողովական , և կամ Երիցական , որոնք
Լ՛ն կլիքան Լկեղեցւոյն Երարողութիւնները և
Սահմանադրութիւնները չեն ընդունիր , ու
բողոքովն կը մերժեն , և նոյն Լկեղեցւոյն
չեն հնազանդիր , գլխովին զատված են անկէ :

Լ՛ն կլիքան Լկեղեցին ոչ անոնց Վրահա-

նայները կ'ընդունի , ոչ ալ անոնց գործ-
քերուն կը հաւնի : Լ՛նք անոնց հետ ամենե-
ւին գործ մը չունի . անոնց ըրած գէշու-
թիւններուն ամենեւին պատասխանատու չէ .
և ոչ ալ անոնց ըրած բարի գործքերուն
համար իրենց գովութիւն մը կ'ընծայէ :

Երեւելեան Լկեղեցիներուն մէջ հեր-
ձուածողութիւններ կամ երկպառակութիւն-
ներ ելլելուն ամենեւին չի հաճիր . և ոչ ալ
թող կուտայ իր Լկեղեցականներուն մէկին՝
զանոնք գրգռելու : Լ՛ն կը փափաքի որ՝ Ե-
րեւելեան Լկեղեցին ամենայն Լստուած-
պաշտութեամբ ու Լմաստութեամբ յառա-
ջանայ ու զօրանայ՝ մինչև որ Վրիստոսով
կատարելութեան նման հասակին հասնի :

Կ'ուզէ որ ան Լկեղեցին անբաժան ու
պարզ մնայ . և չուզեր տեսնալ՝ որ անկէ
հերձուածողութիւններ ու աղանդներ ելլեն :

Երբ յօժարի որ անոր հաւատքին մէջ մէկ
օգնական մը ըլլայ , և կ'ուրախանայ նախ-
կին միութեամբ անոր հետ միանալու , և

Աւետարանի գիտութիւնը և օրհնութիւնները բոլոր աշխարհ տարածելու համար՝ աւոր հետ մէկ ըլլալու կը ցանկայ :

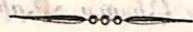
Կ'ուզէ որ ամէն բարի խօսքով ու գործքով օգնէ անոր , և շատ զանազան օգուտներ վաստըլի անկէ . անանկ օգուտներ , որ Արեւելեան հին Եկեղեցոյն հետ սերտ ծանօթութիւն ընելէն կրնան յառաջ գալ :

Ասոնք են Անկղիքան Եկեղեցոյն՝ Արեւելեան Եկեղեցիներուն վրայ ունեցած ըզգացումները :

Արդ՝ կը յուսանք որ՝ Խաղաղութիւնը և Եկրը պիտի տիրէ , որ ամէն մարդ՝ իր ինչ բանի պարտաւոր ըլլալը գիտնալու՝ սրտով փափաքի , և ջանք ընէ , որ Վրիստոսի հօտը՝ որ իրարմէ սցսչափ ժամանակ բաժնը ված ու զատված է , օր մը կրկին նոյն նախկին միութեան մէջ մտնայ , և նորէն մեր Տէր Յիսուս Վրիստոս մի միայն հովուին տակը ժողովլի : Ամէն :

Մ Ե Ր Գ

Ա Ղ Օ Թ Վ Բ Մ Ի Ո Ի Թ Ե Ա Վ

Ո՛վ Աստուած՝ խաղաղութեան իշխան մեր մի միայն Փրկիչ և Տէր Յիսուս Վրիստոսի շայրը՝ Հնորհք պարգեւէ մեզի՝ որ բու ժողովուրդդ ենք , զի միտքերնիս բերենք այն ամենամեծ վտանգները , որոնց մէջ կ'իյնանք մեր թշուառ երկպառակութիւններովը :

Ս երցու մեզմէ բոլոր ատելութիւնը և նախապաշարմունքը , և բարի միութեան և համակամութեան արգելք տըլող ամէն բաները , որ՝ ինչպէս որ միայն մէկ Մարմին մը կայ , և մէկ շողի մը , և մէկ Տոյս մը մեր կոչմանը , մէկ Տէր , մէկ շաւատք , մէկ Մկրտութիւն , մէկ Աստուած , և մէկ շայր մեր ամէնուս , անանկ ալ մենք ամէնքնիս

ասկէ ետեւ մէկ սիրտ և մէկ հոգի ըլլանք՝
 ճշմարտութեան՝ և խաղաղութեան՝ հաւա-
 տոյ՝ և սիրոյ սուրբ կապովը միացած . և
 մէկ մտքով և մէկ բերնով քեզ յիսուա-
 ընէք՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհ-
 քովը . Ամէն :

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ՄՄ Հայագիտական գրադարան

MAL035097

